

Григорій Сковорода

*«Воззри на мір сей,
взглянь на род человеческій.
Он ведь есть книга...»*

Народився Григорій Сковорода 22 листопада 1722 р. в селі Чорнухи на Полтавщині в козацькій родині. Початкову освіту одержав у сільській школі й від мандрівних дяків.

с.Чорнухи, Полтавська обл.

с.Чорнухи, Полтавська обл.

Чорнухи - батьківщина видатного українського поета, філософа, просвітителя Григорія Савича Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

www.shops.kharkov.ua

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

с.Чорнухи, садиба-музей Г.Сковороди

Імовірно, в 1734 р. (називаються й інші дати) Г. Сковорода вступив до Києво-Могилянської академії.

ЛІТ

ЛІТОГРАФІЯ. СТУДЕНТИ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ. КІНЕЦЬ XVII СТ.

Як один із кращих співаків, Г.Сковорода був відібраний італійськими хормейстерами для царської капели, і в 1741 (можливо, у 1742) р. вирушив до Петербурга.

Оацв Святої милостію Рафаїлв Забороскій.
Православний Архієпископв Кіевскій, Галицкій и Ма-
літа Россій.

Салв Превеледнбщійлв Щуалв Архімандриталв: Пустинно-
никаевсколв Назарію, Золотоверхолїхайловсколв Слвстартв;
Прегестанбщійлв Гіогеналв: бибщійцолв Завріїлв, Кирило-
сколв Германтв; Прегестанілв Налїбстнікалв: Катєдрално-
сколв Геронїлв, Петропавловсколв Іосїфв; Акадємії Кіев-
скої Прєфектв Геролмоахв Міхайлв: бсггестанілв Прото-
попв: Нїбнєлв Графа Кієва Стефанв, бщунтєлв Графа Кієва
Завріїлв, Шрїполсколв Нїколагв Божїє плословїтє и нїчє,
Архієрское прєпославщє Прєлагаєлв: Настоящєго 1742 Гола
Августа 9 днїа пїлєннє налв Ігнєв Генералв Лєйтанантлв
Франц Івановїчєв Шбїкєвє совбщїлв: по силбє илїганногв

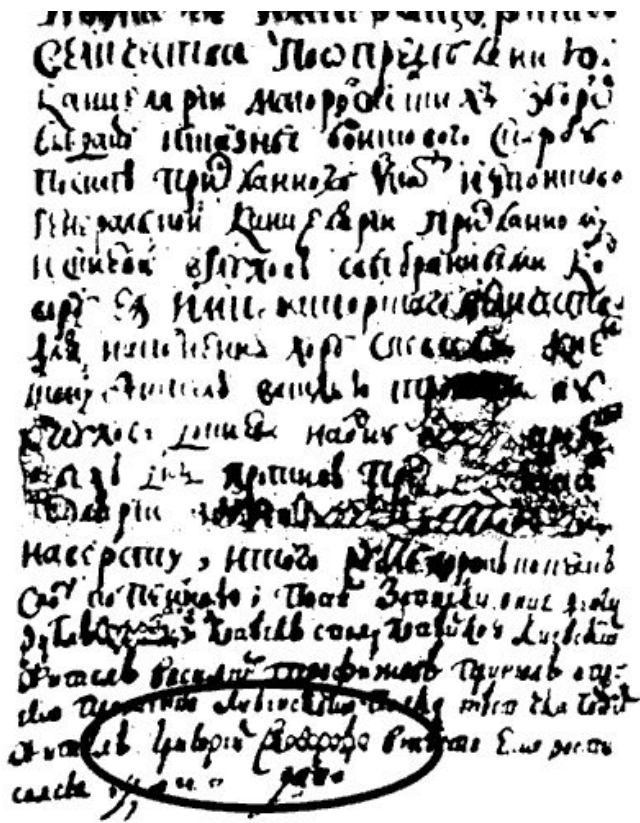
Франц Івановичъ Шибиковъ сообщилъ: по силбѣ илїганногв
Его Императорскаго Величества Вукашъ и Швордъ
Его Величества Певчїи басвѣта Завріло Матавѣєв
прошанїемъ Золотїа присланъ для набранїа илв Малоро-
ссїскаго Народа певчїи нѣсколко чєловѣкв къ исполненїю При-
казнагв Певчєскагв Хорв, сѣредованїемъ и на вождє вѣдом-
ства нащї Прєдложенїа, бвдїлвмъ чѣбъ иной Певчїи басвѣта
по Зуслопотрєнїю своемъ певчїи моглв сыскатъ вѣтолв илв гн-
чїи всєакоє къ вѣсполнєнїю, и салв по силбѣ бщїщєписанногв
чїни непрєлїбноє исполнїє, пождєнїє же сего влѣбєтє вѣпо-
тє по силбѣ пописыватъ, и вѣ послѣдчєго свѣста вѣратнїи вѣлан-
цєлтарїєв нїчє пїслє Архієрєйскїи повєлбвєєлв, илв Латїє
ри нїчєи Кієвосѣбїскїа 1742 Гола Августя 10, сѣ

Ошщє именованїи Рафаїлв Архієпископв

Указ архієпископа Рафаїла Заборовського про набір співаків до придворної капели

Звертаючись до підлеглих йому священнослужителів, архієпископ Київський, Галицький й Малої Росії Рафаїл Заборовський продовжує скорописом: «Божіе благословение и наше архиерейское предпославши, предлагаем: настоящего 1742 года августа 9 дня письменно нам господин генерал-лейтенант Иван Иванович Бибииков сообщил: по силе именного Ее Императорского Величества указа от двора Ее Величества певчий басиста Гаврило Матвеев прозванием Головня прислан для набрания из Малороссийского народа певчих несколько человек к дополнению придворного певческого хора, с требованием от нас во все ведомства наши — предложения, ежели бы где оный басиста по усмотрению своему певчих мог сыскать, в том ему чинить всякое вспомощение. И вам по силе вышеписанного чинить непременно исполнение, получение же сего вместо рапорта под сим подписав, от последнего места обратно в канцелярию нашу прислать архиерейски повелеваем. Из Катедры нашей Киевософийской 1742 года. Августа 10. Вышепоименованный Рафаил Архиепископ».

Розписка від 7 вересня 1742 року з “Книги расходной денежной казны 1742 года...”, в якій чітко проступає прізвище Г. Сковороди

Сейчас по указу Императорскому
Канцелярии Малороссийских Зборов
выдано из казны войскового скарбу по силе присланного
указу восковой генеральной канцелярией
присланному из Киева в Глухов из
собираемых ко двору Ее Императорского
Величества для наполнения хора
спеваками киевскому жителю Василию
Трофимову от Глухова на одну подводу
(далі йде розрахунок оплати однієї версти
від Глухова до Києва)... итого рубль с
полукопейкою. Оные деньги киевский
житель Василий Трофимов принял, а по
его прошению Лубенского полку местечка
Чернухи житель Григорий Сковорода
вместо него расписался».

«По указу ее Императорского Величества по определению канцелярии малороссийских зборов выдано из казны войскового скарбу по силе присланного указу восковой генеральной канцелярией присланному из Киева в Глухов из собираемых ко двору Ее Императорского Величества для наполнения хора спеваками киевскому жителю Василию Трофимову от Глухова на одну подводу (далі йде розрахунок оплати однієї версти від Глухова до Києва)... итого рубль с полукопейкою. Оные деньги киевский житель Василий Трофимов принял, а по его прошению Лубенского полку местечка Чернухи житель Григорий Сковорода вместо него расписался».

Учорашнього київського спудея почало обтяжувати його становище. Скориставшись першою можливістю, Г. Сковорода 1744 р. повертається в академію для завершення повного курсу.

Упродовж 1950 – 1953 рр. входить до складу токайської місії, отримавши можливість мандрувати Європою.

Крім Угорщини, Г.Сковорода побував у Австрії, Чехії, Польщі, а також імовірно Німеччині та Північній Італії.

Починаючи з 1753-го, протягом 15 років, Г.Сковорода учителював. Спочатку читав поетику в Переяславському колегіумі, потім працював приватно в землевласника С. Томари. До цих років життя Г.Сковороди належить велика частина поетичної збірки "Сад божественных песней".

У 1759 – 1769 рр. Г.Сковорода із перервами викладає в Харківському колегіумі.
За цей час пише

"Басни Эзоповы" (1760),
"Начальную дверь
ко христiанському добронравію"
(1766)

і вже у 1767 р. перші великі
власне філософські твори:

"Наркісс. Разглагол о том:
Узнай себе"

і "Симфонія, нареченная книга
Асхань о познані самого
себе".

У 1769 р. Г.Сковорода залишає Харківський колегіум і відразу ж пише збірку повчальних алегоричних мініатюр "Басни Харьковскія". Відтоді він остаточно обрав життя мандрівного філософа, так би мовити, чернецтво у миру.

Про це П.Тичина писав:

"Він свідомо обрав своїм кабінетом цілий світ, при обміркуванні його творів присутні були і небо над головою, журавлі, лелеки, тополі, озера, ліси і тверда земля під ногами, а головне – люди".

Щорічно влітку Г.Сковорода мандрував Лівобережжям, відвідуючи Київ і Харків, а взимку зупинявся в когось із друзів, найчастіше у свого улюбленого учня М.Ковалинського

У маєтку М.Ковалинського, с.Пан-Іванівка

Помер Григорій Сковорода 29 жовтня 1794 р. в селі Пан-Іванівка (нині Сковородинівка) на Харківщині, в маєтку М. Ковалинського, який невдовзі по свіжих спогадах, склав його першу біографію.

Меморіальна плита на місці першого поховання

Скульптура “Блудний син”

На могилі філософа, як він і заповідав, викарбували: "Світ ловив мене, та не впіймав". Своїм життям він показав: якщо не вимагати від світу багато й неухильно йти за своїм покликанням, то можна, й живучи у світі, бути вільним від нього

Місце поховання, с.Сковородинівка

Скульптура “Подорожній”, с.Сковородинівка

Дуб Г.Сковороди, с. Сковородинівка

Пам'ятник біля дуба Г.Сковороди, с. Сковородинівка

Пам'ятник Г.Сковороді, м. Переяслав-Хмельницький

Туропий
Сковорога
ТРОПН

Fotomag
www.fotomag.com

Слобожанщина

Слобожанщина

Слобожанщина

Слобожанщина

